

Ra 1/2013

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 5/763 ep, 29.04.2013

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 1/1659/vr
20 13 Luna 04 Ziua 29.

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINET PREȘEDINTE

56

Shotgones

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România
Telefon: (+40-21) 313-2531 Fax: (+40-21) 312-5480
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.297A/2013

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDIȚIONALĂ
Nr. 1646 / 29-04-2013

Domnului VALERIU ȘTEFAN ZGONEA

Președintele Camerei Deputaților

Se. Tobia

URGENT

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Președintele României cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor.

Vă adresăm rugămintea de a comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 22 mai 2013, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 29 mai 2013.

Primiți, vă rog, Domnule Președinte, asigurarea deplinei noastre considerații.

PREȘEDINTE

Augustin ZGONEA

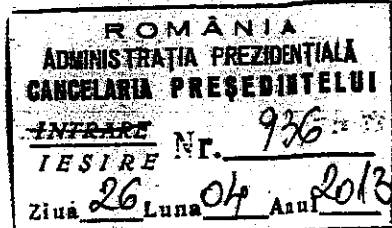

DOSAR NR. 297A/2013

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ

Nr. 1645 / 29-04-2013

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 26 Aprilie 2013

Domnului Augustin ZEGREAN PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituția României și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulez următoarea

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

asupra

Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind
Statutul deputaților și al senatorilor

Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor a fost inițial adoptată de cele două Camere ale Parlamentului în ședința comună din 22 ianuarie 2013 și trimisă la promulgare Președintelui României la data de 24 ianuarie 2013. În data de 4 februarie 2013, Președintele României a formulat cerere de reexaminare a legii.

Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, în forma adoptată la data de 13 februarie 2013, după reexaminarea la cererea Președintelui României, a fost contestată la Curtea Constituțională.

Prin Decizia nr. 81 din 27 februarie 2013 asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și senatorilor, în ansamblul său, precum și, în mod special, a dispozițiilor art. I pct. 3 [referitoare la modificarea art. 7] și ale art. I pct. 14 [referitoare la introducerea art. 19] din lege, Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate.

După operarea unor modificări în vederea punerii în acord a legii cu Decizia Curții Constituționale nr. 81/2013, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 136/2013, în

ședința comună a Camerelor Parlamentului din 20 martie 2013 a fost adoptată Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, supusă unui nou control de constituționalitate.

Prin Decizia nr. 195 din 3 aprilie 2013 asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 14 [referitoare la introducerea art. 19¹ alin. (1)] și ale art. IV din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și senatorilor, Curtea Constituțională a admis în parte obiecția de neconstituționalitate.

După reluarea procedurii legislative, s-au operat unele modificări în vederea punerii în acord a legii cu Decizia Curții Constituționale nr. 195/2013, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 223/2013.

În ședința comună a Camerelor Parlamentului din 17 aprilie 2013 a fost adoptată Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, și transmisă spre promulgare Președintelui României, la data de 19 aprilie 2013.

Motivele sesizării sunt următoarele:

Prevederile art. I pct. 18 [referitoare la modificarea art. 24] și ale art. I pct. 19 [referitoare la introducerea art. 24²] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, transmisă Președintelui României spre promulgare, sunt neconstituționale deoarece contravin dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Constituția României, republicată, potrivit căreia „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor – legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale”, dispozițiilor art. 124 alin. (2) din Constituția României, republicată, conform căreia „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”, precum și dispozițiilor art. 126 alin. (1) din Constituția României, republicată, ce prevăd că „Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite prin lege”, pentru considerentele pe care urmează să le detaliem.

Art. I al legii aflate la promulgare, la pct. 18 prevede că art. 24 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor va avea următorul cuprins: „(1) Cererea de reținere, arestare sau percheziție a deputatului ori a senatorului se adresează de către ministrul justiției președintelui Camerei din care deputatul sau senatorul face parte, pentru a fi supusă aprobării plenului Camerei respective, în temeiul art. 72 din Constituția României, republicată. Cererea trebuie să conțină indicarea cazului prevăzut de Codul de procedură penală și motivele concrete și temeinice care justifică luarea măsurii preventive sau dispunerea percheziției. (2) Președintele Camerei din care face parte deputatul sau senatorul aduce de îndată cererea la cunoștința Biroului permanent, care o trimite comisiei care are în competență analizarea situațiilor privind imunitatea, pentru a întocmi un raport în termen de cel mult 3 zile. Raportul comisiei va face referiri punctuale

la motivele concrete, legale și temeinice invocate. Raportul comisiei se aprobă prin votul secret al majorității membrilor prezenți. (...)”.

Totodată, potrivit art. I al legii aflate la promulgare, la pct. 19, se prevede introducerea art. 24² în Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, cu următorul cuprins: *„(1) Parchetul de pe lângă Înalta Cărmte de Casație și Justiție sesizează Camera Deputaților sau Senatul, după caz, pentru a cere începerea urmăririi penale pentru săvârșirea unei fapte penale care are legătură cu exercitarea mandatului unui membru al Guvernului care are și calitatea de deputat sau de senator, în temeiul art. 109 din Constituția României, republicată. Sesizarea trebuie să conțină motivele concrete, legale și temeinice care justifică începerea urmăririi penale.(...) (4) Raportul comisiei va face referiri punctuale la motivele concrete, legale și temeinice invocate; acesta se aprobă prin votul secret al majorității membrilor prezenți. (...)”.*

Imunitatea parlamentară prevăzută de art. 72 din Constituție, reprezintă o garanție a exercitării mandatului, iar nu un privilegiu al senatorului sau al deputatului ori o cauză de exonerare de răspundere penală.

Inviolabilitatea parlamentarului, ca formă a acestei imunități (alături de lipsa răspunderii juridice pentru voturile și opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului) a fost calificată în literatura juridică de drept constituțional ca fiind **o imunitate de procedură**. Ea vizează exclusiv răspunderea penală ca formă a răspunderii juridice și implică nu numai urmărirea penală și trimiterea în judecată (doar pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului), ci și aplicarea unei măsuri preventive privative de libertate (reținerea și arestarea), precum și unul dintre procedeele de descoperire și ridicare a înscrisurilor și a mijloacelor materiale de probă (percheziția).

Totodată, imunitatea parlamentară reprezintă **regula**, iar ridicarea imunității parlamentare reprezintă **excepția**, iar **ca orice excepție, ridicarea imunității parlamentare trebuie să fie de strictă interpretare și aplicare**.

Însă, modul de redactare al noului text al art. 24 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, articol ce reglementează *„Procedura în caz de reținere, arestare sau percheziție”* este de natură să dea naștere la diferite interpretări, cu consecințe asupra independenței puterii judecătorești, pentru următoarele motive:

Astfel, sintagma **„indicarea cazului prevăzut de Codul de procedură penală și motivele concrete și temeinice care justifică luarea măsurii preventive sau dispunerea percheziției”** din cuprinsul alin. (1) al art. 24 conduce la concluzia că Senatul sau Camera Deputaților se poate pronunța asupra calificării juridice a faptei sau asupra temeiniciei acesteia.

În plus, atât măsurile preventive privative de libertate, cât și percheziția ca procedeu de descoperire și ridicare a înscrisurilor și a mijloacelor materiale de probă, reprezintă

îngrădiri ale unor drepturi sau libertăți fundamentale. Măsura reținerii și măsura arestării preventive vizează libertatea individuală consacrată de art. 23 din Constituție, iar activitatea de percheziție trebuie desfășurată în condițiile în care inviolabilitatea domiciliului și a reședinței sunt expres consacrate de Constituție, în art. 27. De aceea, stabilirea unor condiții de fond și de formă pentru luarea acestora permite totodată și exercitarea unui **control judiciar adecvat** asupra legalității și temeiniciei lor.

Referirile exprese din conținutul legii atacate la „motivele concrete și temeinice” extrapolează aspectele legate de admisibilitatea, administrarea și chiar aprecierea probelor, atribute exclusive ale magistratului, de la puterea judecătorească, la reprezentanții puterii legislative. Aceasta întrucât temeinicia, precum și caracterul concret al motivelor nu pot fi stabilite în afara cadrului trasat de legalitatea, pertinența, concludența și utilitatea probelor. Astfel, în etapa încuviințării reținerii, arestării sau percheziției, competența plenului fiecărei Camere va excede unei simple evaluări sau aprecieri legate de seriozitatea și lipsa arbitrariului la luarea măsurilor respective și va putea produce **consecințe directe și indirecte pe terenul asigurării intereselor urmăririi penale sau al judecării.**

Altfel spus, interpretarea prevederilor conținute de legea transmisă spre promulgare, în sensul că Parlamentul, prin Camerele sale, precum și comisia parlamentară care are în competență analizarea situațiilor privind imunitatea, examinează sub aspectul motivelor concrete, legale și temeinice cererea de reținere, arestare sau percheziție a unui deputat sau senator ori cererea de începere a urmăririi penale a unui membru al Guvernului care are și calitatea de deputat sau senator, **contravin principiului separației puterilor în stat, prevăzut de art. 1 alin. (4) din Constituția României, republicată, întrucât o asemenea atribuție este cu totul străină statutului juridic constituțional, rolului și funcțiilor celor două Camere ale Parlamentului și conduce la încălcarea rolului puterii judecătorești.**

Prin obligativitatea stipulării în cerere sau în sesizare a motivelor concrete, legale și temeinice pentru care se justifică o anumită măsură sau începerea urmăririi penale, se poate naște convingerea că Parlamentul, prin Camera competentă, ar urma să judece faptele penale imputate unui deputat sau senator, ori unui membru al Guvernului. Or, art. 126 alin. (1) din Constituția României, republicată, stabilește fără echivoc că justiția se realizează numai prin instanțele judecătorești, singurele în măsură să asigure o justiție unică, imparțială și egală, astfel cum se prevede la art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală. Camerele nu au atribuții constituționale de a se pronunța asupra calificării juridice sau a temeiniciei imputației întrucât ar echivala cu împietarea asupra competenței și independenței puterii judecătorești.

Aceleași argumente juridice rămân valabile și în cazul dispozițiilor art. 24² din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, introdus prin legea aflată la promulgare.

**Domnule Președinte al Curții Constituționale,
Distinși membri ai Plenului Curții Constituționale,**

În considerarea argumentelor expuse vă solicit să admiteți sesizarea de neconstituționalitate și să constatați că dispozițiile art. I pct. 18 [referitoare la modificarea art. 24] și ale art. I pct. 19 [referitoare la introducerea art. 24²] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor au fost adoptate cu nerespectarea prevederilor art. 1 alin. (4), art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU